
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 10/11(107), 84-87

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

piątej części ogółu zespołów” Zdaniem Autora, perspektywa poprawy warunków lokalowych zespołów nie wydaje się różowa, gdyż na prowincji „i spółdzielcza droga do uzyskania lokalu bywa najczęściej dla zespołu zamknięta.”

Pesymistyczna ocena możliwości uzyskania dobrych lokali dla zespołów adwokackich, jaką przedstawił w artykule R. Ostrowicz, nie powinna jednak zniechęcać zainteresowane organy samorządowe i samych adwokatów do poszukiwania wszelkich dróg, umożliwiających poprawę sytuacji w tej dziedzinie.

S. M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

Narada księgowych zespołów adwokackich. W dniu 9 października 1966 r. odbyła się w Białymstoku narada księgowych zespołów adwokackich Białostockiej Izby Adwokackiej z udziałem Prezydium Rady Adwokackiej oraz niektórych wizytatorów.

Naradę zagał dziekan Rady adv. Bronisław Daniszewski, który stwierdził, że od prawidłowości pracy księgowych zależy często ład i porządek w zespołach oraz prawidłowość funkcjonowania tej podstawowej komórki adwokatury. W czasie kontroli i lustracji ustalono, że na ogół księgowi należycie wykonują swe obowiązki, w ostatnim jednak czasie stwierdzono kilka wypadków pewnych niedociągnięć.

Wicedziekan Rady adv. Marceł Bładowski zwrócił uwagę w swym wystąpieniu na zagadnienie ujednoczenia pracy księgowych i na konieczność właściwej interpretacji regulaminu księgowości.

Księgowy Rady Roman Kalinowski omówił sprawozdawczość zespołów i zwrócił uwagę na przestrzeganie terminowości jej nadsyłania.

Referat o pracy księgowego w adwokaturze wygłosił ob. Jastrzębski.

W toku dyskusji wszyscy księgowi omówili swoją pracę w zespołach, kładąc szczególny nacisk na kwestie współpracy z kierownikami zespołów oraz na sprawy rozliczania konta kosztów i sum depozytowych.

Odpowiedzi i wyjaśnień udzielał księgowym członek Rady, sekretarz adv. Jan Dworakowski, były naczelnik Urzędu Skarbowego w Augustowie.

Narada przyczyniła się do ujednoczenia wielu zagadnień praktycznych w prowadzeniu księgowości zespołów Izby białostockiej.

Izba opolska

1. Rada Adwokacka w Opolu dokonała ostatnio szczegółowej analizy działalności wszystkich zespołów adwokackich Izby, oceniając m. in. ich sytuację finansową, warunki lokalowe oraz pracę kierowników zespołów.

2. W dniu 18 czerwca 1966 r. w Radzie Adwokackiej w Opolu odbyło się spotkanie aktywu społecznego adwokatury opolskiej z przedstawicielami organizacji

społecznych i społeczno-politycznych dla zanalizowania stanu pracy społecznej adwokatów oraz potrzeb i kierunków jej pogłębiania i upowszechniania.

Praca społeczna adwokatury Izby Opolskiej spotkała się z życzliwą oceną przedstawicieli Ligi Kobiet, ZMS, ZSL i ZPP.

Izba poznańska

Na posiedzeniu w dniu 9 września 1966 r. Rada Adwokacka w Poznaniu utworzyła Sekcję radców prawnych dla nawiązania przez nią ściślejszej więzi z Radą Adwokacką.

Izba warszawska

1. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych adwokatów. Realizując zadania samorządu adwokackiego określone w art. 1 u. o u.a. oraz mając na uwadze wytyczne NRA z dnia 25.IV.1966 r., Rada Adwokacka w Warszawie podjęła w dniu 8.IX.1966 r. uchwałę treści następującej:

„1) Powołuje się Komisję programową w składzie: przewodniczący — wicedziekan adw. J. Egierszdorff, wiceprzewodniczący — adw. Z. Krzemiński, członkowie — adw. T. Bartczak, adw. W. Bayer, adw. T. de Virion i adw. W. Żywicki.

2) Zobowiązuje się Komisję programową do opracowania programu szkolenia organizowanego przez Radę Adwokacką w Warszawie i ustalenia listy wykładowców — z rozpoczęciem szkolenia w październiku 1966 r.

3) Zobowiązuje się kierowników zespołów:

a) do organizowania, poczynając od października br., miesięcznych zebrań członków zespołu dla omówienia nowych przepisów prawnych i nowości wydawniczych, referowania najbardziej istotnego orzecznictwa za ubiegły miesiąc, wzajemnego podawania przez członków zespołu najciekawszej problematyki prawnej, z jaką się zetknęli przy wykonywaniu praktyki jak również wykorzystania tych zebrań do podawania w odpowiedniej formie niedociągnięć w pracy zawodowej członków zespołów,

b) do zakładania bibliotek zespołowych i zapewnienia w budżetach na rok 1967 i lata następne odpowiednich kredytów na ten cel, a w szczególności do zaprenumerowania orzecznictwa z zobowiązaniem, stosownie do zainteresowań według specjalności, odpowiednich adwokatów do prowadzenia bieżących skorowidzów lub kartotek orzecznictwa oraz nowego ustawodawstwa — według poszczególnych działów prawa”.

2. Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 20.X.1966 r. postanowiła powołać Koło Adwokatów Rencistów, mające na celu zajmować się sprawami bytowymi i kulturalnymi adwokatów rencistów i ich rodzin oraz reprezentowanie interesów adwokatów rencistów wobec Rady Adwokackiej w W-wie, jak również — z upoważnienia Rady — wobec władz i urzędów.

Izba wrocławska

1. W dniu 15 lipca 1966 roku ukonstytuowała się pierwsza Rada Adwokacka we Wrocławiu. W związku z tym Rada Adwokacka we Wrocławiu zorganizowała w dniu 19 listopada 1966 roku uroczystość XX-lecia Adwokatury Dolnośląskiej.

W uroczystej sesji, która odbyła się w sali Teatru Kameralnego, wzięli udział: Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej dr Stanisław Godlewski, Wiceprzewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Wrocławia inż. Jan Michalski, Kierownik Wydziału Administracyjnego KW

PZPR tow. Jacek Cieślak, przedstawiciel WK SD prof. dr Edward Zubik, przedstawiciel WK ZSL Franciszek Nowacki, przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu FJN prof. Stanisław Dawski, pierwszy Dziekan Rady Adwokackiej prof. dr Witold Świda, Prokurator Wojewódzki mgr Zdzisław Filipiak, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego mgr Józef Cagara oraz licznie zebrani Koleżanki i Koledzy adwokaci i aplikanci adwokaccy.

Sesja rozpoczęła się od odegrania poloneza *As dur Chopina* przez profesora Wyższej Szkoły Muzycznej we Wrocławiu Jankowskiego.

Następnie po zagajeniu sesji, powitaniu zebranych i uczczeniu minutą ciszy pamięci zmarłych w okresie XX-lecia koleżanek i kolegów adwokatów i aplikantów adwokackich oraz po ukonstytuowaniu się Prezydium, zabrał głos kol. adw. dr Andrzej Kiszka, członek Rady Adwokackiej, który przedstawił zebrany zarys dziejów adwokatury na Dolnym Śląsku.

Na podstawie źródłowych materiałów historycznych, poczynając od *Annales* Jana Długosza, wynika, że we Wrocławiu już w 1016 roku Bolesław Chrobry, „uspokoiwszy wojny zewnętrzne, a nieprzyjaciół postronnych stłumiwszy”, zaczął się troszczyć o „sprawy pokojowe” i należyty wymiar sprawiedliwości, przy czym „wszystkim wdowom, małoletnim sierotom i ludziom wiejskiego stanu i ubogiego wyznaczał obrońców, syndyków i oskarżycieli, płatnych ze skarbu państwa, surowo ich napominając i zalecając, aby z największą pilnością i skrupulatnością podejmowali się obrony i popierali sprawy wdów, sierot i ubogich”. Z powyższego wynika, że już w początkach XI wieku ukształtowana była na Dolnym Śląsku adwokatura polska. Tradycje zatem adwokatury polskiej na Dolnym Śląsku są prawie tak dawne jak Państwo Polskie.

W dalszych wywodach, kol. Kiszka omówił rolę adwokatów Polaków na Dolnym Śląsku aż do powrotu do Macierzy.

W następnym referacie kol. dziekan Jan Chmielnikowski przedstawił, zebrany kształtowanie się adwokatury na Dolnym Śląsku poczynając od maja 1945 roku. Referent nawiązał do pierwszego okresu pionierskiego zasiedlania Dolnego Śląska i organizowania adwokatury. Wspomniał o roli pierwszej Rady Adwokackiej i jej dziekana prof. dra Świdy, w organizowaniu adwokatury a następnie o roli Rady Adwokackiej drugiej kadencji i jej zasługach dla zorganizowania zespołów adwokackich na Dolnym Śląsku, podkreślając w szczególności jej dbałość o prawidłowe rozmieszczenie adwokatów w zespołach, starania o lokale położone w budynkach sądów lub w pobliżu, utworzenie zespołu lustratorów, dążenie do równomierności zarobków i zorganizowanie akcji socjalnej. Wspomniał też, że w dniu 22 lipca 1952 roku Rada Adwokacka we Wrocławiu złożyła meldunek Ministrowi Sprawiedliwości, że już we wszystkich miastach powiatowych położonych na terenie Izby wrocławskiej zostały zorganizowane i działają zespoły adwokackie. Okres kadencji rad adwokackich trzeciej i czwartej kadencji scharakteryzował dziekan jako okres rozwoju współpracy zespołowej i budownictwa własnych lokali w Jeleniej Górze i Wrocławiu, dokończony potem przez Radę Adwokacką obecnej kadencji. Rada Adwokacka obecnej kadencji pracuje nad wcielaniem w życie postanowień ustawy o ustroju adwokatury z dnia 19.XII.1963 roku i kontynuuje działalność swoich poprzedniczek. Dziekan podkreślił, że osiągnięcia Izby są wynikiem zarówno działalności poprzednich rad, jak i wszystkich członków Izby, którzy stworzyli należyłą atmosferę pracy.

Następnie Wiceprzewodniczący Prezydium RN Michalski udekorował kol. adw. Danutę Góralską Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a czterech kolegów — Odznaką Budowniczego Wrocławia.

Z kolei Przewodniczący WKFJN prof. Dawski udekorował 19 koleżanek i kolegów adwokatów Odznakami Tysiąclecia Państwa Polskiego.

Po przemówieniach Wiceministra Sprawiedliwości Kazimierza Zawadzkiego i Prezesa NRA dra Stanisława Godlewskiego, w których mówcy złożyli życzenia Adwokataturze Dolnośląskiej oraz wyrazili uznanie za jej dotychczasowy dorobek, oraz po odczytaniu depesz i listów z życzeniami z okazji XX-lecia przez I Sekretarza POP PZPR przy Radzie Adwokackiej tow. adw. Jerzego Sobczaka, dziekan zamknął sesję, dziękując gorąco zebranych za udział oraz życzenia.

Następnie odbył się wspólny obiad uczestników sesji w salach restauracyjnych Hotelu „Monopol”. W czasie obiadu dziekan Jan Chmielnickowski wygłosił toast okolicznościowy, w którym podkreślił rolę zwykłego adwokata w kształtowaniu się stosunków w Izbie. W szczególności podkreślił on wpływ, jaki mieli na osiągnięcia Izby najstarsi jej członkowie.

W godzinach wieczornych odbył się w restauracji „Monopol” wieczór towarzyski, w którym wzięli udział zaproszeni goście oraz członkowie Izby. Spotkanie towarzyskie upłynęło w miłej atmosferze.

W przededniu sesji, w sali klubowej Rady Adwokackiej, nastąpiła ekspozycja wykonanego na specjalne zamówienie Rady przez znanego plastyka wrocławskiego p. Zimę obrazu ilustrującego podany wyżej tekst kroniki Jana Długosza, oraz szereg reprodukcji o tematyce historycznej, wskazującej na polskość Dolnego Śląska w wiekach dawnych. Rada Adwokacka postanowiła zgromadzone materiały i ilustracje obrazujące dzieje Adwokatury Dolnośląskiej od 1016 roku do chwili obecnej wydać w formie specjalnego wydawnictwa.

2. Rada Adwokacka we Wrocławiu zorganizowała pomoc lekarską dla adwokatów-członków Izby w przychodni przy Sądzie Wojewódzkim we Wrocławiu.

SPROSTOWANIE

W związku z opublikowaniem na łamach „Palestry” (nr 8 z 1966 r.) artykułu Michała Bereźnickiego pt.: Uwagi na temat aresztu tymczasowego, prostuje się niniejszym (na prośbę Autora) błąd na str. 37 (wiersz 14 od dołu) w ten sposób, że zamiast zwrotu:

„Daje temu wyraz Sąd Najwyższy w następującym stwierdzeniu:
„Areszt tymczasowy ma znaczenie wychowawcze”

powinno być:

„Daje temu wyraz R. Łyczywek (op. cit., s. 91) w następującym stwierdzeniu: »Stosownie do jednego z orzeczeń Sądu Najwyższego (NP 1952 nr 11 — dopisek mój — M.B.) przyjmuje się, że areszt tymczasowy — **tak jak kara** — ma znaczenie **wychowawcze** nie tylko dla sprawcy, lecz i dla innych, ma on na celu **wdrożyć** nie **uświadomionych** jeszcze obywateli do poszanowania własności socjalistycznej oraz **praworządności ludowej**« (podkreślenie moje — M.B.).